

stemt for, at Hr. Asmussen skulde være Nr. 1, men han havde heller ikke stemt for nogen anden som Nr. 1, han havde heller ikke stemt imod Hr. Asmussen. Det synes da at være en saa god Indstilling, at man vanskeligt nogetsteds kan faa den bedre; man skal lede længe, inden en Indstilling fra et Sogne- raad og en Skolekommission er saa klar og god som denne, saa naar Ministeren ikke kunde følge denne, vil det ikke være mange Tilfælde, hvor vi kan vente, at den paa- gældende Kommune kan faa den Overlærer eller de Overlærere, den ønsker.

Som Tegn paa, at Hr. Asmussen er en anset Mand, kan jeg ogsaa nævne, at han er Medlem af Skoledirektionen. Det er yderst sjældent, at en Lærer bliver Medlem af Skoledirektionen, det tyder paa, at han nyder almindelig Anseelse. Men Hr. Asmussen har yderligere været Sjælen i det Arbejde for at faa et købstadsmæssigt Skolevæsen, som nu er gennemført i Søborg, og for hvilket den nye Overlærer skulde udnævnes. Det overvejende Flertal derude ønskede altsaa, at han maatte blive den Mand, der førte Skolevæsenet videre, og det maatte han sikkert kunne gøre bedre end nogen anden.

Det forekommer mig, at det under disse Omstændigheder maa anses for at være ganske uforsvarligt, at den højtærede Minister ikke tager Nr. 1. Men Ministeren tager altsaa en Mand, der slet ikke er indstillet, en Mand, som ingen har haft Bud efter, og som ingen ønsker at faa. End ikke Sognepræsten har haft Bud efter ham. Ingen, end ikke nogen af Mindretallet, hverken af den borgerlige Gruppe eller af Socialdemokraterne, har haft Bud efter ham, og der er heller ingen andre, der har haft Bud efter Hr. Lorentzen end netop den højtærede Undervisningsminister. Det skal dog vel ikke være saaledes, at de Overlærere, vi herefter faar her i Landet, ikke skal hvile paa noget som helst andet end Ministerens Autoritet? De skal dog vel ogsaa være i Forstaaelse med den Befolkning, de skal arbejde iblandt, og ikke blot komme som Udsendinge, som Fredsduer, om man vil, fra den højtærede Minister.

Jeg synes derfor, at denne Udnævnelse er i enhver Henseende uheldig. Den er uheldig for Ministeren selv, fordi han derved er raget uklar med sin egen Presse og sit eget Parti og har maattet høre mange onde Ord om den Ting i Venstrepressen og for øvrigt i hele Pressen her i Landet. Ministeren har jo ingeniunde høstet Laurbær for denne Udnævnelse. Udnævnelsen er ogsaa uheldig for Kommunerne. For Kommunerne, som ofrer Penge og gør alt,

hvad de kan, for at faa et godt Skolevæsen, maa da ogsaa have Ret til at faa Indflydelse paa, hvem der skal lede dette Skolevæsen, og vide, at det bliver ledet i den Aand, hvori de ønsker, at det skal fremmes. Men den er endelig ogsaa uheldig for den Mand, der bliver udnævnt paa den Maade. Jeg ved positivt, at Hr. Lorentzen, da han fik denne Udnævnelse fra Ministeren, havde stærkt under Overvejelse at sige nej til den og frasige sig Embedet, fordi han mente det ganske rigtige, at det er uheldigt for en Mand at komme ind paa et Sted, hvor man ikke ønsker ham. Naa, han gjorde det ikke. Naar man søger et Embede, man sætter Pris paa, og det er et godt Embede, og man gerne vil til København, fordi ens Børn skal gaa i Skole der, er det naturligvis ikke let at sige nej. Men jeg siger det blot for at vise, at heller ikke den Mand, der bliver udnævnt, er tjent med det. Lad ham komme til et andet Sted, hvor Befolkningen har Bud efter ham, men send ham ikke hen et Sted, hvor han, om jeg saa maa sige, kommer som en Hund i et Spil Kegler og, selv om han er aldrig saa dygtig, ikke vil komme til at udøve sin egentlige Gerning der!

Det forekommer mig derfor, at for alle Parter er det System, den højtærede Minister her har grebet til, uheldigt, og jeg vil hævde, at mit Parti, Socialdemokratiet, fastholder, at den parlamentariske Linie, om jeg saa maa sige, som man er kommet ind paa ved Overlærerudnævnelserne under de foregaaende Ministre, bør fastholdes. Vi bør ikke komme ind paa, at det kommunale Selvstyre ganske bliver uret ud af det kommunale Skolevæsen. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister: Vil den højtærede Minister fremdeles ikke tage Hensyn til Henstillinger fra de kommunale Raad? De kommunale Raad maa jo nemlig vide det.

Den højtærede Ministers Organ i Hille- rødt, Hovedorganet for den Berg'ske Presse, har udtrykkelig skrevet — Bladets Redaktør er Medlem af Byraadet og ved derfor, hvad Kommunerne har Ret til —, at Kommunerne har Ret til at faa en Overlærer, som er i Overensstemmelse med den Aand, som raader i Byraadet og i Skolevæsenet. Og det paagældende Blad taler om, at man maaske skulde have en Lovændring, hvis det ikke kan ske paa anden Maade. Det paagældende Blad maa altsaa have ment, at den højtærede Minister ikke har Loven skrevet i sit Hjerte, som en demokratisk Minister skulde have. Jeg vil derfor gerne spørge, hvorledes Ministeren vil stille sig